

1. ایالات متحده آمریکا

در سال 1948 دانشگاه کلمبیا پروژه‌ای برای جمع آوری اسامی افرادی که انجمن‌ها و نهاد‌های بزرگی تشکیل داده‌اند، آغاز کرد. بعد از آن پروژه‌های دیگری نیز توسط افراد مختلف صورت گرفت و لی به دلیل مکتب بود نوع مصاحبه‌ها و تغییر بسزای فناوری در طی سالها، اکنون مانع توانیم صدای مصاحبه شوندگان 75 سال پیش را بشنویم.

آن نوینز و لوئیس استار^۲ اولین نسل از کسانی هستند که به توسعه تاریخ شفاهی پرداخته‌اند و به نوعی پیشگامان این حوزه محسوب می‌شوند. زیرا آنها سعی کردند خاطرات نالوشتۀ مردم را جمع آوری کنند تا بتوانند به عنوان میراثی به دست آیندگان برسانند.

نسل دوم این موضوع به اواسط دهه 60 میلادی بازمی‌گردد، به زمانی که آرشیو‌های بزرگ تاریخ شفاهی ایجاد شدند. در طول دهه 1970، بسیاری از گردآورندگان تاریخ شفاهی از تحقیقات خود برای ثبت و ترویج انسجام اجتماعی و تنوع قومیتی استفاده کردند.

در دهه 1980 نسل سوم ظهرور کرد. دانشجویان و محققان هنر تاریخ نگاری شفاهی را در دهه‌های 1950 (دوره حذف محافظه کاران) و 1960 (دوره حذف رادیکالیت‌ها) آموختند. آرشیوهای اصلی تاریخ شفاهی در ایالات متحده استانداردهای بالایی برای نگهداری و توسعه مجموعه‌ها تعیین کرده‌اند. فن آوری‌های جدید مانند جستارهای تحقیقاتی کامپیوترا و رایانه‌های شخصی، باعث شده است تا مجموعه‌های تاریخ شفاهی سرمایه‌گذاری‌هایی را به خود جذب کنند.

2. اسپانیا

به دلیل تحولات سیاسی این کشور، تاریخ شفاهی در آنجا تا دهه 70 میلادی بسیار محدود بود ولی در اوایل دهه 80 میلادی به خوبی توسعه یافت. البته این مقوله بین سالهای 1936-39 بیشتر بر جنگ داخلی که در اسپانیا در جریان بود، رخ داد. در